بسم الله الرحمن الرحيم

Müslümanlar Birbirlerini Öldürmekle Övünmek Yerine Birleşip Yahudi varlığı, Hindistan ve Amerika İle Savaşmaları Gerekir

Şu anda Pakistan milliyetçiliğinin ve Afgan kabile asabiyetçiliğinin alevlendirdiği fitne ateşi, 27 Şubat 2026'da açık savaş ilanıyla birlikte zirveye ulaşmış olup artık şerî hükme uymanın zamanı gelmiştir. Bu arada herkes Ramazan orucunu ve gece namazlarını eda ederken kafirlere karşı zafer ayı olan bu ayda, Pakistan ordusu ve Afganistan mücahitleri, aşağıdaki dört şerî hükmü dikkate almaları gerekir:

Birincisi: Müslümanlar arasında savaşmak şer'an haram olup asabiyetcilik, kabilecilik ve milliyetçilik İslami birlik bağını kopardığı zaman, Müslümanların arasında savaş olur. O halde Ensar'ın, asabiyet ve milliyetçilik temelinde neredeyse Muhacirlerle çatışmaya girmek üzereyken yaşadıkları olayı dikkatlice bir düşünün. Nitekim Buhari, Cabir İbn Abdullah'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: Bir gazada Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'le birlikte bulunuyorduk. Muhacirlerden bir adam Ensar'dan birinin kıçına vurdu. Derken Ensarî: Yetişin ey Ensar! Muhacir de: Yetişin ey muhacirler! dediler. Derken Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem (çıkarak) şöyle buyurdu: دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتِنَةٌ "**Onu (milliyetçiliği) terk edin çünkü o kokuşmuştur.**" Afganistan ve Pakistan Müslümanlarının kâfir işgalci Ruslara karşı savaştığı günler çok da uzak değildir ve bu günler her iki taraftaki büyük liderlerinin bilgisinde, deneyiminde ve hafızasında mevcuttur. Eğer bugün her iki taraf da şerî hükümlere uyarsa, Allah'ın izniyle Keşmir'in ve Mescid-i Aksa'nın özgürleştirildiği günler çok da uzak olmayacaktır.

İkincisi: İşgal altındaki toprakları kurtarmak için savaşmak, şerî bir farzdır. Bu yüzden Hindu devletinin Müslümanlar arasındaki çatışmalardan dolayı sevindiği bir zamanda Keşmir'i kurtarmak için derhal savaşın başlaması gerekir. Pakistan'ın yöneticileri, Hindistan'la vekalet savaşı yaptıklarını iddia ediyorlar; o halde sözlerine sadık olsunlar! Ayrıca Afganistan'ın yöneticileri, Müşrik Hindulara karşı yanlış yaklaşımlarını düzeltsinler. Ardından Afganistan ve Pakistan'daki Müslümanların, Hindistan'a karşı harbi bir tutum benimsemesi gerekir. Ayrıca tüm diplomatik misyonların kapatılması, onların personelinin sınır dışı edilmesi, tüm ticaret anlaşmaların iptal edilmesi, ister kontrol hattı içinde isterse dışında olsun tüm ateşkeslerin feshedilmesi ve Keşmir'in tamamını kurtarmak için Müşrik Hindulara karşı koordineli bir savaş başlatılması gerekir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ "**Kim size saldırırsa siz de onun size saldırısının misli ile ona saldırın.**" [Bakara 194] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ "**Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın.**" [Bakara 191] Her iki taraf da, kâfirlere karşı cihadın münafıkları ortaya çıkardığını bilmelidir; çünkü münafıklar her zaman Müslümanlarla savaşmaya hazırdırlar. Ancak kâfir düşmanlarla savaşmamak için onların zayıf bahanelerin olduğu uzun bir listesi vardır. Dolayısıyla cihad, tıpkı alevli ateşin madenin paslarını temizlediği gibi Müslümanları temizler.

Üçüncüsü: Müslümanlar arasında ulusal sınırların olması haramdır. Zira Mekke'nin fethinden sonra Muhacirler ve Ensar, asabiyetçilik ve kabilecilik temelinde iki ayrı otorite kurmadılar, aksine kendilerini İslam'a göre yöneten tek bir İmamın altında tek bir divana, tek bir orduya ve tek bir siyasi varlığa sahip tek bir devlet olarak kaldılar. Dolayısıyla Müslümanlar arasında asabiyetçi sınırların olmaması, onları Yahudiler, Persler ve Romalılara karşı birleştirmiştir. Dolayısıyla da bugün Müslümanlar arasındaki ulusal sınırların ortadan kaldırılması, Yahudi varlığına, Hindu devletine ve

Haçlı Amerika'ya karşı İslam ümmetini güçlendirecektir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا **"Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sımsıkı yapışın**." [Al-i İmran 102] İbn Kesir tefsirinde şöyle demiştir: "Onlara cemaat olmayı emretmiş ve onları bölünmekten nehyetmiştir." Bu ayet, Müslümanların tek bir varlık olarak birleşmelerinin vacip olduğuna dair bir delildir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ **"Müminler ancak kardeştirler.**" [Hucurat 10] İmam Kurtubi tefsirinde şöyle demiştir: "Yani, kardeşlik soyda değil, din ve kutsallıktadır; bu nedenle din kardeşliğinin soy kardeşliğinden daha güçlü olduğu söylenir; çünkü soy kardeşliği din farklılıkları nedeniyle kopar; oysa din kardeşliği soy farklılıkları nedeniyle kopmaz."

Ensar ve Muhacirler için ayrı ayrı iki Emir önerisi sunulduğunda; İbn İshak, Ebu Bekir Sıddık'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: "**Müslümanlar için iki emirin olması caiz değildir; çünkü ne olursa olsun işleri ve hükümleri farklı olur, cemaatleri dağılır ve kendi aralarında anlaşmazlığa düşerler; böylece sünnet terk edilmiş, bidat ortaya çıkmış ve fitne büyümüş olur ki hiç kimsenin buna hakkı yoktur.**" O halde cehaletini İslam'ı tevil ederek gizlese bile, asabiyet ve milliyetçilikten veya ulusal çıkarlardan bahseden her adamın dilini kesin. Ki böylece tüm şerli cahil partizancı diller sussun. Ayrıca her iki taraf, Müslümanları tek bir Halife altında birleştirme niyetlerini açıklarken münafıklar ise kaçıp saklansınlar.

Dördüncüsü: İslami yönetimi ikame etmek için nusret vermek, güç ve kuvvet ehlinin üzerine vaciptir. İslam'ı Medine-i Münevvere'de bir devlet olarak kuran İkinci Akabe biatini, adam gibi adamların biatini, savaş biatini unutmayın. Ubade İbn Samit'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: بَايَعْنَا رَسُولَ اللهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ وَأَنْ نَقُومَ أَوْ نَقُولَ بِالْحَقِّ حَيْثُمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ **"Biz, Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e zorlukta ve kolaylıkta, sevinçli ve kederli anlarda, başkaları bize tercih edildiği zamanlarda devleti yönetenleri dinleyip itaat etmeye, onların işlerine karışmamaya, nerede olursak olalım hakkı söyleyeceğimize ve Allah için hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayacağımıza dair biat ettik.**" [Buhari rivayet etti] Bu nedenle savaşı destekleyenlerin, İslam ile hükmetmek için tek bir İmama nusret biati vermesi gerekir. Bu şerî hüküm temelinde **Hizb-ut Tahrir**, yirmi yılı aşkın süredir bilindiği üzere her iki taraftan da nusret talebini tekrarlamaktadır.

Ey kardeşlerim; Müslümanlar arasındaki savaşı sona erdirelim ve kafir düşmanlara karşı cihada başlayalım. Keşmir, Gazze ve İran'daki Müslümanlar ve tüm İslam ümmetinin dualarını kazanalım; Rabbimiz, bizi, razı olunanlardan, şehitlerden ve Firdevs-i Ala'da Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in havzasının etrafında toplananlardan kıl.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Musab Umeyr – Pakistan